

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 29591

гр. София, 11.09.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
закрито заседание на 11.09.2025 г. в следния състав:**

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разглежда дело номер **3062** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото се води по жалба вх.№ 5486/06.03.25г на М. Ц. Б. от
[населено място] против Заповед № СОА25-РД40-12/27.01.25г на Кмета на СО- в частта
относно определеното й обезщетение в размер на 4225.05лв/изплатено й от СО на 22.08.25г/.

С протоколно Определение от 21.05.25г, влязло в сила на 29.05.25г, производството по делото е
спряно- поради преюдициалност на висящо д.№ 3502/25г на АССГ/водено по жалба на А. П.
срещу същата Заповед, в частта относно определеното й обезщетение в размер на 845.01лв,
изплатено й от СО на 22.08.25г/.

Съдът е указал на страните, че по настоящото дело ще се присъедини за общо разглеждане и
жалбата на А. П.- след връщане на д.№ 3502/25г от ВАС обратно на АССГ и изпращане на
жалбата й от докладчика по д.№ 3502/25г- за присъединяване към настоящото дело.

С молба от 28.08.25г ответникът Кмет на СО иска допускане на предварително изпълнение на
Заповедта на осн. чл. 30 ал.1 от ЗОБС, като Съдът определи гаранция по свое усмотрение.

В указания срок, с молби от 10.09.25г- жалбоподателката Б. и бъдещата жалбоподателка П. не
възразяват срещу допускане на предварително изпълнение, като молят за определяне на гаранция
- 920.58лв за Б. и 184.12лв за П..

Съдът следва да се произнесе съгл. чл. 30 ал.1 от ЗОБС/в закрито заседание, с окончателно
Определение, в срок до 29.09.25г/, който се явява специален спрямо общата норма на чл.167 от
АПК. Съгласно чл.391 ал.5 от ГПК/към който препраща чл.30 ал.1 от ЗОБС/- обезпечение се
допуска и при спряно дело.

Съдът намира, че са налице условията по чл.30 ал.1 от ЗОБС за допускане на предварително
изпълнение на Заповедта- СО е превела на двете жалбоподателки обезщетението съгласно

оспорената Заповед, като са налице особено важни общински и обществени интереси. Имотът се отчуждава за строеж на нова метролиния- обявена за особено важен държавен обект с Разпореждане № 119/77г, обект от национално значение съгл. ПМС № 181/09г, включена в списъка с обекти от стратегическо значение за националната сигурност, включена целево в ОПТТИ- с осигурено финансиране и срокове за изпълнение, с издадено РС - с допуснато предварително изпълнение, със сключени договори за проектиране и строителство.

По въпроса за гаранцията Съдът намира, че не са налице законовите предпоставки за определяне и внасяне на такава от СО, по следните съображения: Съгл. чл. 30 ал.1 от ЗОБС гаранция се определя от Съда и се внася от общината при условията по чл. 391 ал.3 от ГПК - размерът на гаранцията се определя от преките и непосредствени вреди, които в случая жалбоподателя ще претърпи, ако предварителното изпълнение е неоснователно. От друга страна, съгл. чл. 30 ал.4 от ЗОБС, гаранцията ще служи за обезпечение на изплащането на увеличения/евентуално/ размер на обезщетението по Заповедта за отчуждаване, както и на обезщетенията по ал.2/за пропуснати ползи на жалбоподателя от датата на въвод във владение на общината до датата на влизане в сила на заповедта за отчуждаване/ и по ал.3/за вредите върху имота или възстановяването му във вида към момента на завземането, ако отчуждаването не се осъществи или бъде отменено/. Между страните не се спори относно необходимостта от отчуждаване и неговата законосъобразност, като Заповедта се обжалва само относно размера на определеното обезщетение. Поради което вреди по чл. 30 ал.3 от ЗобС/ако отчуждаването се отмени или не се реализира/- в случая не биха били налице. Дали Съдът ще увеличи размера на обезщетението за отчуждаването и ако да - в какъв размер, е въпрос, който ще се реши едва с крайния съдебен акт и към момента не е сигурно, че изобщо би имало увеличен размер на отчуждителното обезщетение, който да следва да се обезпечава с определяне на гаранция. Що се отнася до вредите по чл. 30 ал.2 от ЗОБС за жалбоподателя / за пропуснати ползи/, няма данни отчужденият имот да е такъв по ал.8 и от него да е реализирана печалба в предходен период. Освен това на осн. общия чл. 167 ал.2 от АПК, гаранция се определя ако от предварителното изпълнение би настъпила значителна или труднопоправима вреда за жалбоподателя. Съдът намира, че и двете жалбоподателки са дали съгласие за допускане на предварително изпълнение и не претендират евентуални вреди от него, а само претендират увеличаване на размера на обезщетението им за отчуждаването. Евентуално увеличеният размер на отчуждителното обезщетение не е в никакъв случай вреда за жалбоподателя. И ГПК и АПК сочат, че съдът може, но не е длъжен да определи гаранция.

Съдът намира, че няма основания за определяне и внасяне на гаранция. И без внасяне на гаранция правата на жалбоподателките са гарантирани- ако Съдът увеличи размерите на обезщетението, то ще им бъде присъдено направо с необжалваемото съдебно решение по делото и въз основа на него СО ще им доплати увеличението.

Водим от горното и на осн. чл. 30 ал.1 от ЗОБС Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед № СОА25-РД40-12/27.01.25г на Кмета на СО, по молба на Кмета на СО от 28.08.25г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИСИ на страните.